မမရဲ့ မောင်လေး --ရေး--မန္တလာ မောင်မောင်တုပ်

မောင်မောင်စိုး

"....မမအေး.....မမအေး....."

၁၈နှစ် ၁၉နှစ်ခန့်ရှိအသားဖြူဖြူ.......လူရည်ချောလေးမောင်မောင် အိမ်အပေါ်ထပ်သို့ အပြေးအလွှားတက်လာရင်း နှုတ်မှတကြော်ကြော်အော်ခေါ် လိုက်သည်။

"...ဟဲ့...သေနာလေး....ဘာဖြစ်လို့ဒီလောက်အော်ကြီး ဟစ်ကျယ်လုပ်နေရတာလဲ....

.....ငမောင်....."

အခန်းတစ်ခုထဲမှ အသားညိုညိုအသက် ၂၅ နှစ်ခန့်ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တောင့်တင်း လှပသူလေးတစ်ယောက် ထဘီရင်လျားခါ လက်မှဘီးတစ်ချောင်းကိုကိုင်ပြီး ခေါင်းဖြီးရင်းထွက်လာသည်။

အေးအေးမော်သည် မောင်မောင်နှင့်မောင်နမဝမ်းကွဲတော်စပ်ပြီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။မောင်မောင်သည် တောမှနေ၍ မြို့ကျောင်းလာနေခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ကိုးတန်းအောင်စာရင်းထွက်သည့်အချိန်ဖြစ်ပြီး စာမေးပွဲအောင်သဖြင့် ဝမ်းသာအားရစွာ အိမ်သို့ပြန်လာခြင်းပင်။

"....ကျနော် စာမေးပွဲအောင်တယ်ဗျ...ဟားဟား...."

".....ဟဲ့....ဟဲ့....ငမောင်....နင်ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ်....."

"....ဟားဟား....ပျော်လွန်းလို့ခင်များ......ဝမ်းသာလွန်းလို့ ကိုယ့်အမကိုယ်ဖက်တာဘဲဟာ........"

မောင်မောင်သည် ဝမ်းသာအားရစွာဖြင့်ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်ပြောဆိုရင်း အေးအေးမော်ကို ပွေ့ဖက်မွှေ့ရမ်းလိုက်သဖြင့် အေးအေးမော်ခမျာ ကုတင်ပေါ်သို့ နှစ်ယောက်စလုံးပက်လက်လန်လဲကျသွားရရှာသသည်။

ထဘီမှာလည်း လျော့၍ နေမထိလေမထိသဖြင့် ဝင်းဝါနေတဲ့ရွှေရင်အစုံပါ ပေါ်သွားရရှာသည်။

"....အိုး.....ငမောင်.....နင်တော်တော်မြူး...ဒီမှာ လုံချည်တောင်ကျွတ်ကုန်ပြီဟဲ့...."

ယင်းကဲ့သို့ အေးအေးမော်ကပြောလိုက်သဖြင့် မောင်မောင်သည်...လူးလဲထလိုက်ပြီး ပြေလျောနေသော သူမရဲ့ထဘီကိုအပေါ် သို့ပြန်လည်ဆွဲတင်ပေးလိုက်ရာမှ ဝင်းဝါမို့မောက်နေတဲ့ ရွှေရင်ဖြိုးဖြိုးကို ဆုပ်ကိုင်မိသားဖြစ်သွားသည်။

"......ဟဲ့.....အို......ငမောင်......"

".....ကန်တော့.....မမအေး.....ကန်တော့ပါ.....ကျနော်...ပျော်လွန်းလို့ ကယောင်ကတမ်းဖြစ်သွားတယ်.....မမရယ်...."

ပါးစပ်ကသာ ယင်းကဲ့သို့ပြောနေပေမဲ့....ဆုပ်ကိုင်မိတဲ့နို့ကိုတော့ မဖယ်ရှားမိဘဲ ရောရောင်ဆုပ်ကိုင်နေဆဲပင်.........

နူးညံ့အိထွေးသောအထိအတွေ့ကလူကို သွေးတိုးမြန်စေသလို ဓာတ်မတည့်သော ဖို-မသဘာဝမို့ အေးအေးမော်ခမျာ....ရှိန်းကနဲ....ဖိန်းကနဲတကိုယ်လုံးတုံ့အောင်ကြက်သီး ထသွားမိသလို.....ရုန်းကန်ဖယ်ရှားရမည့်အစား မောင်မောင်ရဲ့လက်ပေါ် မှနေ၍ မိမိရဲ့လက်တွေကို အုပ်ကိုင်နေမိလိုက်သည်။

မောင်မောင်ကလည်း အမှတ်မထင်ဆုပ်ကိုင်ထားမိတဲ့ အေးအေးမော်ရဲ့ ပြည့်ဖြိုးဖေါင်းကားနေတဲ့

နို့တွေကိုဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ဆော့ကစားနေမိပြန်သည်။ တကိုယ်လုံးမှလည်း သွေးစီးချောင်းတလျှောက်
ဖြတ်သန်းစီးဆင်းနေသည်မို့ အတွေ့အထိအပေါ် သာယာလာကာ.......
မိန်းမောတွေဝေနေတဲ့ အေးအေးမော်ရဲ့ဖူးဖူးရွရွနှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို
အင်္ဂလိပ်ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားထဲက........မင်းသား၊မင်းသမီးနှုတ်ခမ်းစုပ်သလို ဖိကပ်
နမ်းရှိုက်စုပ်ယူလိုက်မိသည်အထိ......အသိတရားတို့ဟာ...ဝေဝါးကုန်ကျသည်။
အေးအေးမော်မှာလည်း မောင်နမဝမ်းကွဲခြင်း မသင့်တော်ဘူးဆိုတဲ့ အသိတရားတွေ လက်လွှတ်ပြီး
မောင်မောင်ရဲ့ကျောပြင်ကိုပြန်လည်ဖက်တွယ်လိုက်မိသည်အထိ....
အတွေ့နောက်ကိုလိုက်ပါသွားမိရရှာသည်။

နှစ်ဦးစလုံးသည် မထင်မှတ်ဘဲ.....မရည်ရွယ်ပါဘဲနှင့် လွတ်လပ်သောဆိပ်ကမ်းရာတွင်
လောက၏အဆုံးစွန်သော ခရီးတစ်ခုကိုဖြတ်သန်းကျဖို့
တာစူနေရာယူမိလိုက်ကြ၏။အေးအေးမော်သည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတစ်ဦးပင် ဖြစ်သော်လည်း
နောက်ဆုံးနှစ်တက်နေချိန်အထိ ချစ်သူရည်းစားမထားဖူးသူ....
ဆံပင်ဂုတ်ဝဲတွေကြားထဲမှ ဖနောင့်အထိရှည်လျားလှတဲ့....သူမရဲ့ဆံပင်ကို ဘီးစပါတ်ကြီးတကားကားနဲ့ရှိနေဆဲ.......
မျက်နှာဝိုင်းသရောင်ရှိပြီး မျက်လုံးမျက်ခုံးကောင်းကောင်း....နှာတံပေါ်ပေါ် အရပ်ကမနိမ့်မမြင့်
ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကတောင့်တင်းပြည့်ဖြိုးလွန်း၏။
မို့မောက်လုံးဝန်းနေတဲ့ရင်စုံ....သေးသွယ်သောခါး.....စွင့်ကားရမ်းခါနေတဲ့တင်.....
မြင်ရသူပုရိသများ ပြစ်မှားချင်စရာကောင်းလှသည်။

မောင်မောင်ဆိုသည်ကလည်း ၁၄-၁၅ နှစ်၊မူလတန်းကျောင်းသားဘဝကထဲက
အတူနေအတူအိပ်နေလာသူ.....တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူမဖြစ်ခင် အထက်တန်းကျောင်းသူဘဝကျမှ
တကုတင်စီခွဲအိပ်ကျပေမဲ့ အခန်းကတော့
တစ်ခန်းထဲပင်....ယခင်ကတော့ဘယ်လိုမှမဖေါက်ပြားကြ......ရေတောင်မှနှစ်ယောက်အတူချိုးတဲ့အခါချိုးပြီး
ခေါင်းလျှော်တဲ့နေ့တွေမှာ မောင်မောင်ကိုယ်တိုင် ခေါင်းလျှော်ပြီး ဆံပင်ကိုဖြီးသင်ပေးခဲ့ရတာအကြိမ်ကြိမ်ပင်........
ကနေ့တော့ မထင်မှတ်တာတွေဖြစ်ကုန်ကြပြီ........
အေးအေးမော် စောစောကတယောက်ထဲရေချိုးနေရင်း မိမိရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကအသားဆိုင်
တွေဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်လိုက်မိပြီး မတောင်းတစဖူး တစိမ်းတရံယောက်ျားနဲ့ ကာမခရီးကို
လျှောက်လှမ်းချင်တဲ့စိတ်ဆန္ဒတွေဖြစ်ပေါ် လာသည်အထိဖီးလ်တွေအရမ်းတက်လာမိ၏။

မောင်မောင်ဆိုသည်ကလည်း လက်တွေ့သာမလိုးဖူးသေးပေမဲ့ အရပ်ထဲမှ ညမီးကင်းစောင့်ရင်း
လူပျိုကြီးကိုထွန်းမောင်ရဲ့လက်တွေ့ပို့ချချက်တွေ နားရည်ဝနေသလို သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တခါတခါ
ဖူးလ်ကားတွေကြည့်ရင်းက မြင်တွေ့ထားသမျှ မျက်စေ့ထဲစွဲမှတ်နေသူဖြစ်သည်။

ယခုလည်းကြည့် အေးအေးမော်ရဲ့နှုတ်ခမ်းတွေ ပါးတွေကိုစုပ်နမ်းပြီး သူမရဲ့ရွှေရင်ဖြိုးဖြိုးတဘက်ကို
ပါးစပ်ဖြင့်ငုံခဲ၍ကလေးများနို့စို့သလို တပြွတ်ပြွတ် အသံထွက်အောင်စို့၍ ကျန်နို့တဘက်ကိုလက်ဖြင့်
အုပ်ကိုင်ဆုပ်ချေပေးနေသလို မာခဲနေတဲ့နို့သီးခေါင်းလေးကို လက်မနဲ့လက်ညှိုးကြားမှညှပ်ပြီး ပွတ်နေလိုက်လေ၏။
"......ဟင်း....ဟင်း.....အား......ဟင့်.....ဟင့်......"

အေးအေးမော်ရဲ့နှုတ်ဖျားမှ မပီဝိုးတဝါး ငြီးငြူသံတစ်ရပ်ထွက်ပေါ် လာလေသည်။
နို့ကို သူ့ရဲ့အာခွေးနွေးကြီးနဲ့ငုံခဲပြီး ကလေးတွေလိုတပြွတ်ပြွတ်စို့လိုက်တော့ ကျမလေ ခါးလေးကော့သွားပြီး တကိုယ်လုံးတုံသွားရတယ်......နောက်ပြီး ဘယ်လိုဖော်ပြရမှန်း မသိတဲ့ ခံစားမှုတစ်မျိုးကလည်း အသဲတွေကလီဇာတွေပြုတ်ထွက်လုမတတ် ခံစားမိရတယ်......

နို့သီးခေါင်းလေးကိုပွတ်ချေလိုက်တဲ့အခါမှာ တကယ်ပါဘဲ......တကိုယ်လုံး ကျင်တက်သွားပြီး ကျမရဲ့စောက်ခေါင်းထဲက စစ်ကနဲ......စစ်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီး အရေတွေကျကုန်ပြီရှင့်......

ဟောကြည့်......ဘယ်အချိန်ကချွတ်ပစ်လိုက်မှန်းမသိဘူး......ခါးမှာထဘီမရှိတော့ဘူး ပြည့်ဖြိုးတင်းမာနေတဲ့ကျမရဲ့ပေါင်တွင်းသားတွေကို သူ့လက်တဘက်က ဖွဖွရွရွလေး ပွတ်သပ်နေပြန်တယ်.........
“.......ဟင်း......အင်း.......ဟင့်.....”
ယား.......ယားလိုက်တာရှင် ဘယ်လိုနေရမှန်းမသိတော့ဘူး.....ကြက်သီးတွေ တဖျန်းဖျန်းထကုန်တယ်.....ခြေဖျားလက်ဖျားတွေလည်း တဆတ်ဆတ်တုံပြီး ရင်ထဲမှာ ဟာတာတာကြီး......

သူမရဲ့ပေါင်တွင်းသားတွေကို ပွတ်သပ်နေရာမှ မို့မို့ဖေါင်းဖေါင်းနဲ့အလယ်မှာ အကွဲကြောင်းရာလေးကို လက်ခလယ်နဲ့အထက်အောက်ပွတ်သပ်ပေးရင်းမှ စောက်ခေါင်းတွင်းကို လက်ခလယ်နဲ့ထိုးမွှေပေးလိုက်ပြန်တော့ သူမပေါင်နှစ်ခေါင်းဘေးသို့ကားသွားလေတော့သည်။
“......အား...ဟား.....အင့်....ဟင့်.......”
“......စွိ....စွိ.....စွတ်.....စွတ်.......”
မပီဝိုးတဝါးအသံလေးတွေထွက်လာသည်......အခုနေတော့ ဘေးချင်းယှဉ်နေရာမှ မောင်မောင်သည် သူမ၏ရင်ဘတ်ပေါ် ကို မှောက်ချလိုက်သည်........

အလိုက်သင့်ကားနေတဲ့သူမရဲ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားမှာလီးနဲ့.....စောက်ဖုတ်တွေ့ကြပြီး အဝတ်မဲ့အသားနှစ်ခုပူနွေးစွာထိကပ်မိလိုက်ကြသည်။
“......ဟင်း.....ဟင်း......အီး..ဟင့်......”
မောင်မောင်ရဲ့နှုတ်မှ......အမည်မဖော်စွမ်းနိုင်သော ငြီးငြူသံတစ်ရပ်ပြုလိုက်မိသည်။
မောင်မောင် သူမရဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်လိုက်၏။သူ၏လိင်တန်မှာလည်း တဆတ်ဆတ်တုံကာ လိုးချင်စိတ်နှင့်မာထန်ပြီး ထွားလျှက်ရှိ၏။သူ၏လီးကြီးမှာ
အေးအေးမော်ရဲ့စောက်ဖုတ်အထက်နားမှာ အလျားလိုက်မေးတင်ဖိကပ်ထားရာ မာထန်ကြီးထွားနေတဲ့ လီးက အေးအေးမော်ရဲ့ဗိုက်သားကိုထောက်မိနေရာ ပူနွေးသောအထိအတွေ့တစ်ရပ်ကို ခံစားမိသည်။

တဖြည်းဖြည်း လူးလွန့်နေသော အေးအေးမော်ရဲ့မျက်နှာလေးမှာ ရမ္မက်သွေးကြောင့် ရဲရဲတွတ်နီကာ ချွေးစီးလေးများဖြင့် ပြောင်လက်၍နေ၏။နက်မှောင်သောဆံစလေးများ ကလည်း သူမ၏မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းလေးကို တချို့တဝက်ဖုံးအုပ်လျှက်ရှိရာ မကြာခဏ လက်ဖျားဖြင့်ဖယ်ရှားနေရရှာ၏။......နက်မှောင်သော မျက်တောင်ကော့ကော့ကြီးများက အရည်လဲ့နေသော မျက်လုံးကို တဖျတ်ဖျတ်ရိုက်ခတ်ဖုံးအုပ်စေပြန်သည်။.....ရုန်းကန် ဖယ်ရှားငြင်းဆန်ရမည့်အစား သူမ၏လက်များက မောင်မောင်ကျောပြင်ကို ပွတ်သပ်ဆုတ်ချေဆွဲဖက်လျှက်ရှိနေပြန်သည်။

မောင်မောင်မှာလည်း ဆန္ဒတွေပြင်းထန်လာပြီး ဖြစ်သမို့အေးအေးမော်ရဲ့ အဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်

အလျားလိုက်မှောက်နေရာမှ ဖင်ကြီးကိုတဖြေးဖြေးကြွလာ၏။ ထိုအခါ လီးထိပ်ကြီးက
အေးအေးမော်၏ဆီးခုံပေါ် မှနေ၍ စောက်ပတ်အကွဲကြောင်း အတိုင်း
တဖြေးဖြေးလျှော့ကျဆင်းလာသည်။.....အဲဒီတဒင်္ဂအတွင်းမှာ ပွတ်တိုက်မှု၏အရသာမှာ မတွေ့ဘူးသော
မမေ့နိုင်စွမ်းသော အထိအတွေ့ကို ပူထူရှိန်ဖိန်းပြီး သိမ့်သိမ့်လှုပ်ခါလာကြသည်။
“........ဟင်း.....ဟင်း........ဟင်း......ဟင်း.......”
ခေါင်းလေးကို ဘယ်ညာ ယမ်းခါလူးလိမ့်ရင်း ကာမ၏အလျက်ဓာတ်စိမ့်ဝင်စီးဆင်းမှုဒဏ် ကို
အေးအေးမော်အလူးအလဲခံစားနေရသဖြင့် တဟင်းဟင်းငြီးငြူလိုက်မိရ၏...... စောက်ခေါင်းဝကို
ပူနွေးသောမောင်မောင်၏လီးထိပ်အထိအတွေ့ကြောင့် သူမပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဘေးသို့အစွမ်းကုန်
ကားလိုက်မိသည်။

ပြလွတ်......ကနဲ အသားခြင်းပွတ်တိုက်သံတိုးတိုးလေးထွက်လာပြီး လီးထိပ်က
အေးအေးမော်ရဲ့ စောက်ပတ်ထဲကျွံကျသွား၏။

မောင်မောင်စအိုထဲကပါ ဖျင်းကနဲလိုက်တက်သွားရသလို အေးအေးမော်မှာလဲ စောက်ခေါင်းတလျှောက်
သိမ့်ကနဲကျင်သွားရသည်။
“.....ပလပ်....ပြွတ်....ဗြစ်...ဗြစ်......အ......အား.....အ......”
အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် ထွားလွန်းတဲ့ မောင်မောင်ရဲ့လီးကြီးဟာ.....တစ်ခါမှအလိုးမခံဘူး သေးသော
အပျိုစင်.....အေးအေးမော်ရဲ့စောက်ပတ်ကလေးမှာ လီးအရင်းထိဖိကပ် လိုးဆောင့်မှုကို ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး
သုံးလေးခါခံလိုက်ရသဖြင့် ပြည့်သိပ်ကြပ်တည်းစွာ ထိုးခွဲဝင်ရောက်လာတဲ့လီးကြီးဒဏ်ကို
မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ခါ....ပါးစပ်မှအားကနဲ အော်လိုက်သလို လက်နှစ်ဖက်ကလဲ မောင်မောင်ရဲ့ရင်ပတ်ကို
လှမ်းတွန်းလိုက်မိသည်အထိ နာကျင်လွန်းလှ၏။

မောင်မောင်သည် သူမ၏လက်နှစ်ဖက်ကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပြီး သူမ၏
တဆတ်ဆတ်တုံနေတဲ့နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို ဖိကပ်နမ်းလိုက်ပြီး လက်များကလည်း သူမ၏နို့ကြီးတွေကို
နယ်ဖတ်ဆုတ်ချေပေးနေလိုက်သည်။

အေးအေးမော်ခမျာ နာကျင်ခံကောင်းဖြစ်လာသမို့ ရုန်းကန်ဖယ်ရှားခြင်း မပြုတော့ဘဲ
မောင်မောင်၏အပွတ်အသပ်များကြောင့် ငြိမ်သက်သွားရ၏။

မောင်မောင်သည် သူ၏လီးကိုဒစ်ဖျားကျန်ရုံအသာဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး အသာအယာ ထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။
“.......အင်း.....ဟင်း...ဟင်း.....အားရှီး.....ကျွတ်.....ကျွတ်......”
“.....နာလို့လား မမအေးရယ်......”
“......အောင့်တောင့်တောင့်ကြီးနဲ့.....အနေရခက်တယ်......ငမောင်ရယ်........”
“.....ဒီလိုဆိုကျွန်တော်ပြန်ချွတ်လိုက်မယ်နော်.....မမအေး....”
“......အိုး....အခုမှတော့....မထုးတော့ပါဘူး....ငမောင်ရယ်......မြန်မြန်သာလုပ်...
အင့်...အ.......အား......”
လီးတစ်ချောင်းလုံး စောက်ဖုတ်ကလေးထဲမှ ပြည့်ကျပ်နေသည့်အထိအတွေ့က အေးအေးမော်အဖို့ထူးဆန်းသော
အရသာတစ်မျိုးကိုဖြစ်စေလေသည်မို့ လီးကို ပြန်ချွတ်သွားမှာကိုပင် မလိုလားတော့.......

တခါဖူးမျှမခံစားဘူးသော အပျိုဘဝ....တခါမှမလိုးဘူးသေးသော လူပျိုရိုင်းလေးတို့ နှစ်ဦးလိုးပွဲကတော့ သွက်လက်မြန်ဆန်လာကြပေပြီ။
အပေါ် မှ မောင်မောင်ကလည်း နသိုးကြိုးပြတ်လိုးဆောင့်နေသလို အောက်မှ အေးအေးမော်ကလည်း ပြင်းထန်သောရမ္မက်နဲ့အတူ မောင်မောင်ရဲ့ခါးကို ခြေနှစ်ချောင်း ချိတ်ဆွဲဖိချနေသလို ဖင်ကြီးကိုလည်း ပင့်မြှောက်ပေးလိုက်မိသည်အထိပင်.......
"........စွပ်.....စွတ်......ဒုတ်........ဒုတ်........."
".....အင့်....အ......အား.....အီး.....အင့်......အား.....ကျွတ်.....ကျွတ်......."
ပထမဆုံးအလိုးခံရသောအတွေ့အကြုံမို့ ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးလေထဲမြောက်ကြွလွင့်မျော နေသလို အားကုန်အဆောင့်ခံလိုက်ရတိုင်း အေးအေးမော် အင့်ကနဲ အင့်ကနဲ ဖြစ်သွားပြီးတကိုယ်လုံး သွက်သွက်ခါသွားကာ မျက်လုံးထဲမီးဝင်းဝင်းတောက်သလို ပြိုးပြက်ဝင်းလက်သွားပြီး စောက်ခေါင်းအတွင်းမှာ ကောင်းမွန်သော အရသာကို ခံစားနေရပြန်သည်။
စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများမှလည်း မောင်မောင်၏အရှည်နဲ့မမျှကြီးထွား သန်မာနေတဲ့ လီးကြီးကြောင့် ဖြတ်ကနဲကွဲသွားပြီး ကျိန်းကျိန်းကြီးခံစားရပြီး
ပေါင်တွင်းကြောလေးများပြတ်တောက်ကုန်သလားမှတ်ရသည်။လီးကြီးကလည်း
ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ တုံ့တုံ့သွားပြီး တင်းကနဲနေအောင် အပျိုမှေးပါးကို အောင်မြင်စွာ
ထိုးခွဲလိုက်သည်မို့ထင်......အရည်များဖြင့်ပြောင်တင်းစွာပေါ် လာပြန်သည်။
"......စွတ်.....စွတ်.....အင့်.....ဟင့်......."
ထုတ်ခြင်းခပ် စူးဝင်နေသောငုတ်တစ်ချောင်းကိုဆွဲနှုတ်ခြင်းခံလိုက်ရသည့်နှယ် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်လေးနှင့်တကွ ဖင်ကြီးပါမြောက်တက်ကြွကြွပြီးပါသွားရပြီးမှ အင့်ကနဲ လီးကြီး
အဆုံးထိဝင်ထိုးခွဲလာချိန်တွင်......အီးကနဲအော်မိရပြန်သည်။

အသားလတ်လတ် မောင်မောင်မျက်နှာက ကာမသွေးတို့ဆူကြွ
လျှမ်းဝေနေသလို....အေးအေးမော်ရဲ့မျက်ဝန်းမှာလည်း ဝင်းဝင်းလက်ကာ တောက်ပနေသည်။
အေးအေးမော်ခံလို့ကောင်းနေသည်မှန်သော်လည်း ဆီးစပ်တစ်ဝိုက် စပ်ဖျင်းနာကျင်သောဝေဒနာကြီး ပူးတွဲခံစားနေရသည်မို့ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေး များကို ဆွဲညှစ်ထားလိုက်မိပြန်သည်။
မောင်မောင်၏လက်အစုံကလည်း ကာမခလုတ်ဖြစ်သော နို့သီးလေးများကို
ဆော့ကကစားနေပြန်သည်။အုံလိုက်....ဆုပ်ကိုင်ပွတ်သပ်လိုက်....ခပ်ဖွဖွလေးကြိတ် နယ်ဖက်လိုက်
လုပ်နေသဖြင့်လည်း အေးအေးမော် အာရုံကြောများက ခံချင်စိတ်ကာမဆန္ဒများကို
တစ်ကိုယ်လုံးအနှံ့ဖြန့်ကျက်လို့နေပြီမို့ စုဆွဲချိတ်ထားသော ခြေနှစ်ချောင်းကို ကုတင်ပေါ် ပြန်တင်ပြီး
ပေါင်ကိုအစွမ်းကုန်ဖြကားပေးလိုက်ရပြန်သည်။
ပါးစပ်မှလည်း.....တဟင်းဟင်းငြီးသောအသံလေးကိုပြုနေမိပြန်လေသည်။
မောင်မောင် ပက်လက်လှေကြီးထိုးလိုးနေရာမှ ကုံးထ၍ သူမ၏ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဆွဲမကာ
မိမိ၏ပေါင်နှစ်ချောင်းပေါ် သို့ဆွဲတင်လိုက်သည်။ပုခုံးနှစ်ဖက်အောက်လက်လျှိုသွင်းပြီး အားပါးတရဆွဲကိုင်ခါအားဖြင့် ဖိဆောင့်ချလိုက်ပြန်သည်။

"….ပြစ်….. ပြစ်……အား….."
ကြီးထွားရှည်လျားလွန်းတဲ့ မောင်မောင်ရဲ့လီးထိပ်က ကျမရဲ့သားအိမ်လာဆောင့်မိလို့ ကျမတစ်ကိုယ်လုံး တုံတက်သွားရသလိုအသဲတွေများပြုတ်ထွက်ကုန်လုမတတ် အထိ ခံစားမှုက တမျိုးထူးကဲလွန်လှပါတယ်ရှင်…..သူလေ တော်တော်လည်တယ်…..
မိန်းမတစ်ယောက် ကာမန္ဓိူးဆွတက်ကြွနေချိန်ကို သိလားမသိဘူး….မရိုးမရွလေး ခါးကော့တတ်မိသည်နှင့် ပူနွေးမာကျောတဲ့ လီးကြီးအဆုံးဖိလိုးလိုက်ပြန်သည်။
"……အား…..ဟင့်…..အီး….ကျွတ်….ကျွတ်……"
ပြင်းထန်လွန်းတဲ့ ဆောင့်ချက်တိုင်း ကျမအသဲခိုက်ဘဝင်လှိုက်အောင် ကောင်းလှချည်မို့ အသံထွက်အောင် ငြီးငြူလိုက်မိရပြန်သည်။
စောက်ရေတွေစိုစိုစွတ်စွတ်ကြားမှ လီးကြီးကလျောကနဲ တိုးဝင်လာလို့ ကျမခံလို့ကောင်းလာတယ်….ဒါကြောင့်လည်း ကျမ မောင်မောင်ရဲ့ခါးကို ရဲရဲတင်းတင်း ကြီးဖက်ခါဆွဲချရင်း အောက်ကနေဖင်ကြီးကို ကြွခါကြွခါ ပင့်ဆောင့်ပေးလိုက်မိတယ်…
"…….အားဟား….ရှီး…ကျွတ်….ကျွတ်…..ကောင်း…ကောင်းလိုက်တာ…..မောင်… …..မောင်လေးရယ်……"
အေးအေးမော်ရဲ့ တက်ကြွသောအပြုအမူ အပြောအဆိုကြောင့်လားမသိ မောင်မောင်သည် သူမ၏နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ကိုင်လှုပ်ရမ်းပြီး……သေးသွယ်တဲ့ခါးကို စုံဆွဲကာ အပေါ် မှနေ၍ အားကုန်ပစ်ပစ်ဆောင့်ချလိုက်ပြန်သည်။ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်လို့မို့လည်း ရိုက်ချက်များကလည်း မြန်ဆန်သလောက် ပြင်းထန်လွန်းလှ၏။
ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆောင့်လိုးသွင်းနေသဖြင့် အေးအေးမော်ရဲ့ စောက်ဖုတ်ကလေးမှာ သွေးချေဥများပမာပင်………………
အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်လိုးဆောင့်မိကြပြီးနောက် အေးအေးမော်ရဲ့စောက်ခေါင်းထဲမှ ကျင်တက်ဆိမ့်အီလာပြီး သေးပေါက်ချင်သလိုလိုကြီးဖြစ်လာ၍ ညှစ်ထုတ်ပစ်လိုက်မိသည်။
မောင်မောင်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ဝှေးစေ့အောက်မှ ကျင်တက်လာသဖြင့် အေးအေးမော်၏ပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုအားကုန်ဆွဲပြီး အပေါ် မှနေ၍ ဖိဆောင့်ချလိုက်ပြီး အေးအေးမော်ရဲ့စောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ သုတ်ရည်များကိုပြင်းထန်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ပြစ်ကနဲ….ပြစ်ကနဲ……ပန်းသွင်းလိုက်လေရာ…..
အေးအေးမော်၏သားအိမ်အတွင်းတွင် ပူကနဲ…..ပူကနဲခံစားလိုက်ရကာ တကိုယ်လုံးနုံးချိကာ အားအင်ကုန်ခမ်းသွားသလို နှစ်ဦးသား ပျော့ခွေသွားကြလေသည်။
ယခုတော့ ကာမရဲ့အရသာကို နှစ်ဦးသားကျေနပ်နှစ်သက်စွာ ခံစားလိုက်ကြရချေပြီ…………
အဝတ်မဲ့ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခု မဲနက်တောက်ပြောင်နေတဲ့ အေးအေးမော်ရဲ့ဆံပင်တွေ ပေါ် မှ မိန်းမောတွေဝေနေကြ၏။သူမ၏ရွှမ်းစိုတောက်ပြောင်နေတဲ့ မျက်နက်ဝန်းမှာ လည်းကျေနပ်အားရစွာ ဝင်းလက်နေသလိုအသက်ရှူသံလေးများ ပြင်းထန်နေကြသည်။

ခဏမျှအမောပြေလောက်ချိန်မှာတော့ မောင်မောင်သည် ခေါင်းထောင်ထ၍ ချွေးစေးလေးများဖြင့် စို၍လှချင်တိုင်းလှနေသော အေးအေးမော်ရဲ့မျက်နှာကို ဖိကပ်နမ်းရှိုက်လိုက်ပြီးနောက်…………

"......ချစ်......ချစ်တယ်......မမအေးရယ်......."
".....အို....မောင်...မောင်ရယ်....မောင်လေးရယ်.....မမအေးလဲမင်းလိုပါဘဲကွယ်...
ကနေ့အတွေ့အကြုံဟာ....တစ်သက်စွဲနေမဲ့အချစ်တွေပါဘဲကွယ်....."
သင့်၏....မသင့်၏ မတွေးတောမိကြပါဘဲ နှစ်ယောက်သား ကာမရဲ့ဆားငံရေကို
တဝကြီးသောက်ပစ်လိုက်ရသဖြင့် သောက်လေ....သောက်လေ.... ငတ်မပြေဆိုသလို
နှစ်ယောက်သား၏သွေးတိုးနှုန်းတို့ဟာ ပူနွေး၍ရင်များလှိုက်ဖို၍ လာကြရပြန်သည်။
  ဆရာ့....ဆရာကြီးများရဲ့ သင်ကြားပို့ချချက် သင်ခန်းစာတွေကိုလက်တွေ့အသုံးချဖို့ ကြံစည်နေသူကတော့
မောင်မောင်ရယ်ပါဘဲ.........
"......ဟာ...ဟ....ဟုတ်လှချည်လား...မောင်မောင်......ငါတောင်မှအားကျလာတယ်..
တကယ်ဘဲကွာ.....ငါ့ကောင်က......"
"......ကျွန်တော် လိမ်မပြောတတ်မှန်း ခင်များသိပါတယ်.....ကိုထွန်းရာ...."
"......အေးပါ....ငါကလိမ်ပြောတယ်လို့မဆိုလိုပါဘူး....မင်းအဖြစ်က အံ့သြစရာကောင်းလွန်းလို့ပေါ့.....ချီးမှဘဲ....."
".....ဟဲ..ဟဲ...ကျွန်တော်လည်း ခင်များရဲ့သင်ကြားပို့ချချက်တွေကို အကွက်ဝင်လာတုံး ဖမ်းပြီး
ဖြုတ်လိုက်တာဗျာ......"
"......ဟီးဟီး...ကြားရတာ....အဆီတထပ်....အသားတထပ်ပါလားပေါ့....မောင်မောင်."
 အသက်(၃၀)အရွယ် အရပ်မနိမ့်မမြင့်ခန္ဓာကိုယ်တောင့်တောင့်တင်းတင်း.သန်မာသော
ကိုထွန်းလွင်နှင့်မောင်မောင်တို့နှစ်ယောက် ဈေးထိပ်ကလက်ဘက်ရည်ဆိုင်မှာထိုင်းရင်း မနက်ခင်းပိုင်းက
မောင်မောင်နဲ့အေးအေးမော်တို့လိုးပွဲအတွေ့အကြုံကို ပြန်လည်ရှင်းလင်းပွဲလေးလုပ်နေကြလေသည်။
      ကိုထွန်းလွင်ဆိုသူကလည်း အရပ်ထဲမှာတော့ ကာလသားခေါင်းသဘောမျိုး ဖြစ်နေ၍ လူပျိုလေးတိုင်းက
သူ့ကိုချစ်ကြောက်ရိုသေလေးစားကြသည်။သူကလဲ လူပျိုလေးတွေရဲ့သဘော...အလို...အထာတွေကိုကျွမ်းပြီးသားမို့
စာပေဝါသနာပါသူကို စာပေအကြောင်း...ဆော်အကြောင်းဝါသနာပါသူကို ဆော်ကိုဘယ်လိုလိုက်ပြီး ကြည်ရင်
ဘယ်လိုဖိုက်ရတယ်...စသည့်နည်းနာနိဿယကို ပြောဆိုသင်ကြားပေးနေသူဖြစ်သည်။
သူကိုယ်တိုင်ကလည်း မိန်းမများကိုထည်လည်းတွဲပြီး ဖိုက်နေကြ၊ဖြုတ်နေကြ
ရှင်းရှင်းဆိုရပါမူ....စားနေကြကြောင်ဖားကြီးပင် ဖြစ်တော့သည်။

အဲဒီနေ့ရဲ့နောက်ပိုင်းမှာတော့ မောင်မောင်နဲ့အေးအေးမော်...လူလစ်ရင်လစ်သလို ကာမစားပွဲကြီးကို မြိန်ယှက်စွာ
စားသောက်နေကြသည်။
    ရပ်ကွက်တွင်း....လမ်းကြားထိပ်တအိမ်ကျော် နှစ်ထပ်အိမ်မြင့်ပေါ်က ချစ်ပြုဟာခင်းနေကြတဲ့
မောင်မောင်တို့ရဲ့အဖြစ်တွေကို ချောင်းမြောင်းနေသူကတော့ ကျွန်ပ်တို့ရဲ့ဇာတ်လိုက်ကျော်ကြီး ကိုထွန်းလွင်ပင်.....
တဖက်အိမ်ကနေ နီယွန်ကင်မရာကို ဇွန်းမှန်ဘီလူးပြောင်းတပ်ပြီး မှတ်တမ်းတင်နေလေရဲ့....။
   လောကမှာ မထင်မှတ်တာတွေဖြစ်တတ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်တွေ့ကြုံကြရမှာ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။
   ထွန်းလွင်နမ..ခင်မြင့်...၁၈-၁၉ နှစ်အရွယ် လုံးကြီးပေါက်လှ တနည်းပုံဖော်ရရင် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး တင်တင်နွဲ့
ငယ်စဉ်က ပုံသဏ္ဍာန်မျိုး ပြည့်ဖြိုးတောင့်တင်းလှပသူ ရွှေရင်ဖြိုးဖြိုး ဗိုက်သားချပ်ချပ်
စွင့်ကားရမ်းခါနေတဲ့တင်ပါး....အဖျားသွယ်...အရင်းတုတ် ပြည့်တင်းနေတဲ့ ပေါင်တန်ရှည်...အရပ်အမောင်းက

သာမာန်မိန်းမတွေထက် လက်နှစ်လုံးလောက်မြင့်သူဆိုတော့ ရွှေဘိုမင်းကြိုက်...ဆိုတဲ့မယားထဲကပါဘဲ... လက်လုပ်လက်စား လူတန်းစားထဲကပေမဲ့ သူမရဲ့အသားအရည်ဟာ ဝါးဝင်းအိစက် လွန်းလှဘိ....ပြီးခဲ့တဲ့တပါတ်ကျော်ကျော်လောက်ကဘဲ...ရပ်ကွက်ထဲက မောင်မောင်တို့နဲ့အပြိုင်ပိုးနေတဲ့ သန်းလွင်နဲ့လက်ထပ်ပြီး သန်းလွင်ရဲ့အဖေ၊အမေအိမ်ကို လိုက်နေရသူ။

သန်းလွင်တို့ရဲ့အိမ်ဟာ ရပ်ကွက်အလယ်ဝင်းကျယ်ကျယ်ကြီးထဲက အိမ်ကလေးတွေရဲ့အနောက်ဘက်အစွန်ဆုံးနှစ်ထပ်အိမ်....... အဲဒီတစ်ဝင်းလုံးရဲ့ အညစ်အကြေးစွန့်မှုနေရာကလည်း...သန်းလွင်တို့ရဲ့အိမ်နောက်ဖေး ဆယ်ပေပတ်လည်...တစ်နေရာသာသာ အိမ်သာလေးငါးလုံးတန်းစီနေသည်။

သန်းလွင်တို့ရဲ့ အိမ်ရှေ့တည့်တည့်မှာတော့ ကိုယ့်ဝင်းကိုယ်ခြံနဲ့မောင်မောင်တို့အိမ် အဲဒီအိမ်ကလည်း ဝင်းပြည့်အိမ်ပြည့်ဆောက်ထားတယ်....အိမ်သာတက်ရင် နောက်ဖေးခြံတံခါးဖွင့်ပြီး သန်းလွင်တို့ရဲ့အိမ်နောက်ဖေးကိုထွက်လာရစမြဲ.....

ဒီမှာတင် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုက မထင်မှတ်ဘဲ စတယ်လို့ဆိုရတော့မှာပေ့ါ.......

သန်းလွင်တို့လင်မယားဟာ အိမ်အောက်ထပ်မှာကုတင်ကြီးကြီးတစ်လုံးနဲ့ အိပ်ကြရသည်။အောက်ထပ်ဆိုပေမဲ့ အလုံအခြုံကာရံထားသည်မဟုတ် သုံးဖက်သာကာရံထားပြီး ရှေ့မျက်နှာစာက ဟာလာဟင်းလင်းဖွင့်ထားသည့်အိမ်။

တစ်ည အိမ်ထောင်ကျပြီး တပါတ်ပြည့်တဲ့နေ့မှာ တရပ်ကွက်ကျော်က မီးလောင်သဖြင့် ရပ်ကွက်တွင်းလူငယ်မှန်သမျှ မီးကင်းစောင့်နေကြရတဲ့အချိန်... မီးကင်း၌လူများသည့်အခါ...ထုံးစံအတိုင်း မောင်မောင်တို့လူငယ်တသိုက်ဖဲရိုက်ကြသည်

သန်းလွင် ဖဲရှုံးသဖြင့် မောင်မောင်ဆီကို သူ့အိမ်ကအကျီချွတ်ပေါင်ပြီး ဖဲရိုက်နေသည်ကို ဘေးမှနေ၍ မောင်မောင် ခဏတဖြုတ်ရပ်ကြည့်နေတယ်.. စွပ်ကျယ်တစ်ထည်သာ ဝတ်ထားတဲ့သူ့ကိုယ်ပေါ် ကို သန်းလွင်ရဲ့အကျီကို ထပ်ဝတ်လိုက်တယ်။အချိန်ကြည့်လိုက်တော့ ည ၁၁နာရီကျော်နေပြီ။

မောင်မောင်နဲ့လူငယ်သုံးယောက် ကင်းလှည့်သွားမည်ဟုဆိုကာ ထွက်လာကြပြီး ရပ်ကွက်ကို တပါတ်ပါတ်ကင်းလှည့်ကြသည်။

ကင်းလှည့်ပြီးအပြန်မှာတော့ မောင်မောင်အိမ်သာတက်ချင်လာသဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။အိမ်ဝင်းတံခါးဖွင့်ပြန်ပိတ်ခါ အိမ်ဘေးမှနေ၍ သွားခဲ့ပြီး နောက်ဘေးဝင်းတံခါးကို အသာအယာဖွင့်ပြီး အိမ်သာတက်သည်။

အိမ်သာကအဆင်း သန်းလွင်ရဲ့အိမ်ရှေ့ဘက်ကြည့်လိုက်တော့ မပီဝိုးတဝါး ထွန်းထားတဲ့ မှန်အိမ်ရဲ့အလင်းရောင်အောက် ခြင်ထောင်အတွင်းမှာ အိပ်နေတဲ့ ခင်မြင့်ရဲ့သဏ္ဍာန်ကို ရေးရေးလေးမြင်တွေ့နေရသည်။

နွေရာသီပူအိုက်သောကာလမို့ထင်ပါရဲ့......ခင်မြင့်ဟာ ဘောလီအကျီလေးသာ ဝတ်ပြီး အိပ်ပျော်နေ၏။

အိုက်စပ်ပူလောင်နေသဖြင့် လူးလွန့်ရင်းနှင့်ခါးကထမီဟာလည်း ပေါင်ရင်းထိကို လန်တက်နေသည်။သတိရလို့ကြည့်လိုက်တော့ မိမိကိုယ်သည် ခင်မြင့်၏ကုတင်ဘေး တွင် မတ်တပ်ရပ်လျှက်သားရှိနေသည်ကို သိရှိလိုက်ရသည်။

အတွေ့အကြုံမရှိသေးတဲ့ လူပျိုသိုးလေးတစ်ယောက်နယ် ရင်တခုလုံးတုန်ရီနေသလို

ဒူးများကလည်းမနိုင်ချင်အောင်ဖြစ်လာသည်။ညွှတ်ခွေကျလာသဖြင့် ကုတင်ကိုအားပြု လိုက်မိ၏။

သိမ့်ကနဲ ကုတင်လှုပ်သွားသဖြင့် ခြင်ထောင်အတွင်းမှ ခင်မြင့်သည်..........

"....ကိုလွင်လား.....လာလေ...ဘာပြုလို့ ကုတင်ဘေးမှာရပ်နေတာလဲ......"

ဆိုတဲ့ ခင်မြင့်ရဲ့အိပ်ချင်မူးတူးခေါ် သံကြောင့် မောင်မောင်တစ်ယောက် ညှို့ချက်မိသလို ဆတ်ကနဲ

ကုတင်ပေါ် ကခြင်ထောင်ထဲကို ရောက်သွားရသလို လူဟာလည်း တဆတ်ဆတ်တုံနေရသည့်အဖြစ်......။

".....ကိုလွင်...ဘာဖြစ်နေတာလည်း.. တလှုပ်လှုပ်နဲ့...."

လို့ပြောဆိုပြီး မောင်မောင်ရဲ့ကိုယ်လုံးကို သူမဘက်ဆွဲလိုက်သည်။ဒိတ်ကနဲ ရင်အစုံဟာ

အပြင်ကိုပြုတ်ထွက်သွားပလားဟုပင် ထင်မှတ်လိုက်ရသည်။

နွေးထွေးနူးညံ့သော ခင်မြင့်ရဲ့လက်အစုံနဲ့အဖက်ခံလိုက်ရတော့ မောင်မောင်တို့ သွေးဆူလာပြီး

အေးအေးမော်နဲ့ဖိုက်ဖူးတဲ့အတွေ့အကြုံကလည်း သူ့ကိုတွန်းအားပေးနေ

သည်မို့ မောင်မောင်ရဲ့လက်တွေဟာ ခင်မြင့်ရဲ့နောက်ကျောကိုသိုင်းယှက်ဖက်တွယ် လိုက်ပြီး နီထွေးစွတ်စိုနေတဲ့

ခင်မြင့်နှုတ်ခမ်းနစ်လွှာကို ဖိကပ်နမ်းစုပ်လိုက်သည်။

".....ဟင်း...ဟင်း....ဟင်း....."

ပူနွေးချိုမြိန်သောအနမ်းစကြောင့်ပင်ထင်......ခင်မြင့်သည်လည်း အချစ်သွေးတို့ ထကြွလာချေပြီ။

မောင်မောင်သည် နောက်ကျောမှနေ၍ ခင်မြင့်ရဲ့ဘော်လီအကျီချိတ်တွေကို ဆွဲဖြုတ်ကာချွတ်ပြစ်လိုက်ပြီး

ဆွဲပါကိုင်ပါများသဖြင့် ဖေါင်းကားပြည့်ဖြိုးလုံးမောက်နေတဲ့ ခင်မြင့်နို့ကြီးနစ်လုံးကို သူ၏လက်များဖြင့်

အသာအယာအုပ်ကိုင်ပြီး ဖွဖွရွရွလေး ပွတ်ပေးခါ မတ်တောင်နေတဲ့နို့သီးခေါင်းလေးကို လက်ချောင်းကြားမှာ

ဖိကြိတ်ပွတ်ချေလိုက်တော့.....

"......အာ့...အင်း.....ဟင်း....အို...ကိုလွင်....အင့်....."

ခင်မြင့်ခါးလေးကော့တက်ရင်းက မပွင့်တပွင့်ငြီးငြူမှုပြုလိုက်၏။မောင်မောင်ရဲ့ လက်အစုံကလည်း

သူမရဲ့ပေါင်တွင်းသားတဝိုက်ကို ကတုံကရင်ကြီးနဲ့ပွတ်သပ်ပေး၏။

ဖူးဖူးရွရွအဖုတ်ကလေးတဝိုက်မှာတော့ စောက်မွှေးတွေက ထိုးထိုးထောင်ထောင်မို့ မောင်မောင်ဆုပ်ဆွဲလိုက်သည်။

".....အိုး.....နာလိုက်တာ....ကိုလွင်ရယ်......တအားဆုပ်ဆွဲတာကိုး......ဟွန်း...."

ခင်မြင့် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနေရင်းမှ မပွင့်တပွင့် တိုးတိုးလေးကြိတ်၍ပြောလိုက်၏။

ဘယ်အချိန်က ချွတ်ချလိုက်မှန်းမသိ မောင်မောင်ခါးတွင် ပုဆိုးမရှိတော့ သူ့ပေါင်တွင်းပိုင်း ပေါင်သားများနှင့်

ခင်မြင့်၏အိစက်ကြီးမားသော ပေါင်လုံးကြီးများ နွေးထွေးစွာထိတွေ့မိကြ၏။ဝိုးတဝါးအလင်းရောင်အောက်

ခြင်ထောင်အတွင်းမှာတော့ အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းနှင့်အဝတ်များလှုပ်ရှားသံများကိုသာ ကြားနေပြီး...နစ်ဦးစလုံး

စကားပြောသံတိတ်နေကြ၏။

ခင်မြင့်၏တသွေးတမွေးကိုယ်လုံးလေးကို မောင်မောင်ပွတ်သပ်နှိုးဆွနေသည်ကို ခင်မြင့် ယားယံစွာခံစားရင်း

တွန့်ကနဲ ဆတ်ကနဲ...လိမ်ကော့တက်သွားရရှာပြန်သည်။

"....ဘာတွေလုပ်နေမှန်းမသိဘူး....ခါထဲမှ...."

မောဟိုက်တုံရီသံဖြင့် ခင်မြင့်ရဲ့အသံလေးများက မောင်မောင့်ရင်ကို လှုပ်ခတ်သွား

စေသည်။ဖိုမ...အထိအတွေ့ကြောင့် နစ်ယောက်စလုံးမှာ တုံတုံလှုပ်လှုပ်ဖြင့် ကိုယ်တွယ်စမ်းသပ်နေမိကြပြန်၏။

မောင်မောင်လက်တဖက်က ခင်မြင့်၏ဖေါင်းအိနေသော စောက်ဖုတ်ကလေးကို စမ်းပြီး အကွဲကြောင်းအလိုက်ထက်အောက်ပွတ်သပ်ပေးမိသလို........
ခင်မြင့်၏လက်တစ်ဖက်ကလည်း မောင်မောင်၏လီးကို ဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညှစ်ပေးသဖြင့် ပူနွေးနူးညံ့သောအထိအတွေ့လေးများကြောင့် လီးကြီးမှာလည်း တဖြေးဖြေးမာတင်း လာပြီး ထောင်ထလာလေသည်။

မောင်မောင်သည် အရွယ်နှင့်မမျှသောလီးကြီးက ခင်မြင့်လက်ထဲဝယ် ပြည့်ဖြိုးတင်းမာကာ လက်တဆုပ်စာလောက်ကြီးထွားလွန်းလှ၏။

ခင်မြင့်သည် သန်းလွင်နှင့်အိမ်ထောင်ကျသည့် တပတ်ကျော်ကျော်အတွင်းမှာ ညစဉ်ထိတွေ့လိုးခံဖူးပြီး သန်းလွင်ရဲ့လီးကို ကိုင်တွယ်ဆုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးပေမယ့် ယခုလောက် မကြီးထွားဟုစိတ်ထဲမှထင်မှတ်မိလိုက်ပေမယ့် ကာမရဲ့လောင်မြိုက်မှုကြောင့် စဉ်းစား တွေးခေါ် မှုခွန်အားများမှာ ယုတ်လျော့နည်းပါးစေလေသည်။

တက်ကြွလှုပ်ရှားမှုတွေက ခင်မြင့်ကို ချုပ်ကိုင်လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။တခုဘဲ ခင်မြင့်စိတ် ထဲမှာ စနိုးစနောင့်ဖြစ်မိသည်။သန်းလွင်၏ချွေးနံ့သည် အနည်းငယ်စူးလှ၏။ယခု အမှောင်ထဲ၌မိမိကို အားပါးတရကြီးဖက်ပွေ့ပွတ်သပ်နေသောအနံ့ကတမျိုး တခါတရံ ချွေးနံ့က စူးရှသလိုရှိပြီး တစ်ခါတရံ မွှေးမွှေးလေးချိုအီနေပြန်သည်ကိုတော့ ခင်မြင့် တဒင်္ဂစဉ်းစားမိလိုက်သလိုရှိသည်။

"…..ကို…..ကိုလွင်….." ခင်မြင့် ကြီးထွားသန်မာသော လီးကြီးကိုဆုပ်ကိုင်ရင်း တိုးညှင်းစွာခေါ်ကြည့်၏။….တုံ့ပြန်သံထွက်မလာဘဲ ပြင်းထန်သောအသက်ရှူသံနှင့် အတူနာခေါင်းမှပူနွေးသောသက်ပြင်းလေက ခင်မြင့်၏မျက်နှာကိုရိုက်ခတ်လာသည်။

တဆက်ထဲမှာဘဲ လက်တွေက မိမိရဲ့စောက်ဖုတ်ထဲကို ထိုးနှိုက်ကလိပေးနေသလို လုံးကျစ်မာခဲနေတဲ့နို့တွေကိုလည်းတဘက်စီ တလှဲ့စီစို့ပေးခြင်းကို ခံစားလိုက်ရပြန်တော့ ခင်မြင့် မတူသော ဖိုမ ဆိုသောအထိအတွေ့တွေက ခင်မြင့်အားရစ်ပတ်ချုပ်နှောင်လာ သဖြင့် ရုန်းထွက်နိုင်စွမ်းတွေ လွင့်မျောကုန်ပြီဖြစ်သည်။

မောင်မောင်ကလည်း တလုံးတပါဒမျှပြောဆိုမနေတော့ဘဲ သူမကိုအပျိုဘဝထဲက ပိုးပန်းပြီးစိတ်မှန်းနဲ့ဂွင်းတိုက်ခဲ့ရပေါင်းများလှပြီမို့ ယခုလက်တွေ့အပိုင်နိုင်ရန်ကိုသာ စိတ်စောစွာပြုမူနေလေရာ…ဘာဆိုဘာမှအပိုပြောမနေတော့…ဆရာဆရာ့ကြီးတွေရဲ့ သင်ကြားပို့ချချက်တွေ၏သင်ခန်းစာတွေကို နံပါတ်စဉ်အလိုက်ကာမရဲ့သော့ချက်များ ကိုသာတွင်တွင်ကြီးဖွင့်လှစ်ဖို့ ကြိုးစားနေလေတော့သည်။

"….ဟင်း….ဟင်း…အီး….အား…..ယားတယ်……အဟင့်…ဟင့်….."

တုံရီလှိုက်ဖိုသောအသံတိုးညှင်းစွာထွက်ပေါ် လာသည်။ခင်မြင့် ဂနာမငြိမ်တော့ ပေါင်တွေကိုချဲလိုက်စုလိုက်နဲ့ ရာဂသွေးတွေဆူကုန်ပြီဖြစ်သည်။သူမရဲ့စောက်ဖုတ် အတွင်းသားနံရံများကလည်း တလှုပ်လှုပ်၊တရွရွနဲ့အရည်ကြည်များ ရွှဲရွှဲစိုစေပြန်၏။

မောင်မောင်သည် သူမ၏ပေါင်နှစ်ဖက်ကြား ဒူးထောက်၍အနေတော်ဖြစ်အောင် နေရာယူလိုက်ပြီး ခင်မြင့်၏ပြည့်ဖြိုးအိစက်နေသော ပေါင်နှစ်ဖက်ဆွဲကားမြှောက်ပင့်၍ သူ့ပေါင်ပေါ် တင်လိုက်သည်။

ပူနွေးသောလီးထိပ်၏အထိအတွေ့က ခင်မြင့်၏စောက်ခေါင်းဝမှတဆင့် တကိုယ်လုံး သို့ပျံ့နှံ့စီးဆင်းစေသည်မို့ မချင့်မရဲသောဝေဒနာတစ်ရပ်ခံစားလိုက်ရပြန်သည်။

လီးကို စောက်ခေါင်းဝတွင်တေ့ထောက်ပြီး ဂျိုင်းအောက်သို့လက်လျှိုသွင်းပြီး ပုခုံးနှစ်ဖက်အားပြုကိုင်လိုက်သည်......ပြီး...နွေးထွေးအိစိုသောခင်မြင့်၏နှုတ်ခမ်းကို ငုံခဲဖိကပ်ပြီး သူ၏လီးကို ဖိသွင်းလိုက်သည်။

“.......ဖြစ်.....ဖြစ်....အာ.....အီး....ဖြစ်.....စွပ်.......”

“......အား...အ....မလေး.....ကျွတ်...ကျွတ်.......”

လီးကြီးဝင်သွားပုံက ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးပင်.....စောက်စိထိပ်လေးကိုထိုးဖိပြီးမှ စောက်ခေါင်းထဲသို့ ဖိဖိပြီးထိုးဝင်သွားခြင်းဖြစ်ရာ ဆီးခုံတစ်ခုလုံး ထူပူ၍ ကျင်တက်သွား၏။

ပြည့်သိပ်ကြပ်သိပ်နေသော အထိအတွေ့ကြောင့် ခင်မြင့်မှာ ချွေးလေးများပင် ပျံလာသည်။ကျယ်လောင်သောအသံဖြင့်လည်း မငြီးတွားရဲ...အပေါ်ထပ်မှာအိပ်နေကြ သော သန်းလွင် အဖေ၊အမေတို့နိုးသွားမှာစိုးသဖြင့် အံကြိတ်ခါ အသားလေးများ တဆတ်ဆတ်တုံသည်အထိ မာန်တင်း၍ ခံလိုက်ရသည်။

“.....ဖြစ်...ဖြစ်......ပလပ်....ပြွတ်...ပြွတ်.....ဒုတ်....အား...အ......”

တင်းတင်းမာမာကြီးတိုးဝင်နေသော လီးကြီးက တဖြေးဖြေးနစ်ဝင်နေရာမှ ရုတ်တရက် ဖြစ်ကနဲ ဒုတ်ကနဲအသံတွေနဲ့အတူ စောက်ခေါင်းအတွင်းသားသားအိမ်ဝအထိ စူးစူးနစ်နစ်ကြီးဝင်ရောက်လာသဖြင့် ခင်မြင့်အလန့်တကြား...”....အား..”ဟု အံကြိတ်၍

အော်ဟစ်လိုက်မိရင်း.......

မောင်မောင်၏ရင်ဘတ်ကြီးကို ဆီး၍တွန်းထားလိုက်ရသည်။တပါတ်ကျော်ကျော် အလိုးခံထားဖူးသည့်စောက်ဖုတ်က ခရိုန်ထိကျိန်းနေဆဲကျပ်နေဆဲမို့ မောင်မောင်၏ စံချိန်မှီကြီးထွားရှည်လျားလွန်းသော လီးကြီးဒဏ်ကို အလူးအလဲခံစားနေရသည်။

တွန်းထားသောလက်နှစ်ဖက်မှာ တဆတ်ဆတ်တုံနေသည်။....တဟင်းဟင်းနဲ့ မာန်ထနေသော မောင်မောင် အရှိန်ကိုမလျော့ဘဲ ဖိ၍လိုးလိုက်ပြန်သည်။

“....အာ့...အား....အို့..အို့..ကျွတ်.....ကျွတ်.....အမလေး....နာ....နာတယ်.....အို... ကိုလွင်....ရယ်.....ဒီကနေ့မှ...ကိုလွင့်လီးက....အကြီး....ကြီး...ဖြစ်နေပါလား.... ကိုလွင်ရယ်.......ရှီး....ကျွတ်...အ.......”

“.....ပြွတ်....စွတ်....စွတ်....စွိ.....ထုတ်....အာ့....အမ့လေး....တော်.....တော်ပြီ... ...အင့်....အား.....နာတယ်.....နာ....တယ်......ကျွတ်....ကျွတ်........”

နာကျင်စူးရှစွာပြောဆိုလာသော ခင်မြင့်ရဲ့တိုးလျှိုးတောင်းပန်သံကြောင့် မောင်မောင်က အလိုးအညှောင့်ကို ရပ်ပြီး...ရှန်းကန်ဖယ်ရှားနေသော ခင်မြင့်ရဲ့လက်အစုံကိုဖယ်ရှားခါ.. တဆတ်ဆတ်တုံနေသော သူမရဲ့နှုတ်ခမ်းကို ဖိကပ်ငုံခဲစုပ်ယူလိုက်ပြီး သူမရဲ့နို့တွေကို ဖွဖွလေးပွတ်လိုက်....တင်းကနဲနေအောင် ဆုတ်ချေနယ်ဖတ်လိုက်...ခန္ဓာကိုယ်တစ်ချမ်း ကို ပွတ်သပ်ပေးနေပြန်ရာ......ခဏကြာတော့ ခင်မြင့်ရှန်းကန်ဖယ်ရှားခြင်းများငြိမ်သက် သွားသလို ပေါင်နှစ်လုံးကလည်း ယမ်းခါနေလေတော့၏။

အရင်းထိ နစ်ဝင်နေသောလီးကြီးအသာအယာချွတ်လိုက်သည်။စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်း သားလေးများ လီးကိုငုံခဲ၍ စုပုံပါလာလေသည်။
နောက်ထပ်အသာလေး ဖိကြိပ်၍ သွင်းလိုက်သည်။ခင်မြင့်တစ်ချက်မျှတွန့်ကနဲဖြစ်သွား ရပြန်သည်။ရှန်းကန်လှုပ်ရှားရင်းမှ ခြင်ထောင်ကြိုးကလည်းပြုတ်ကျလို့ထွေးနေသည်ကို မောင်မောင်လက်တဖက်ကဖယ်ရှားရင်း.....ခင်မြင့်ရဲ့နို့တဘက်ကိုဆုပ်ကိုင်ဆွဲယူပြီး ဆက်၍လိုးလိုက်သည်။သွက်လက်သောဆောင့်ချက်....ရိုက်ချက်များဖြင့် အဆက်မပြတ်ဆက်၍ လိုးနေရာမှ ခင်ပြင်းပြင်းဝေဒနာကို ခံစားလိုက်ရသဖြင့်......
"......အီး...ဟီး.....ဟင်း..အ..အား....ကွဲသွားပြီ...ထင်တယ်......အာ့...အား...
အမလေး.....ကျွတ်.....ကျွတ်......အ......."
စောက်ပတ်ကလေးကွဲသွားသဖြင့် စောက်ဖုတ်မှာအနည်းငယ်ကျယ်သွားသလိုရှိပြီး ကြီးမားသောလီးကြီးက စောက်ခေါင်းအတွင်းပိုင်းသားအိမ်ထိ ထိထိမိမိကြီးပွတ်တိုက်
လိုးသွင်းမိပြန်လေရာ......ခင်မြင့်နားဖျားခြေဖျားလေးများပူနွေးသွားပြီး...တဖျင်းဖျင်းဖြင့် နာကျင်ခံကောင်းဖြစ်လာတော့သည်။အောက်မှနေ၍ ဖင်ကိုပင့်မြှောက်ကော့ထောင်ပေးလာသည်။
"......အား...ရှိ.....ကျွတ်....ကျွတ်.....ဆောင့်...ဆော့င်.....အင့်....အ....ဒုတ်.....ဘွတ်.."
အသံတွေကကျယ်လိုက်တာ ကိုလွင်ရယ်........
ခင်မြင့်၏အားမလိုအားမရသံနှင့် အလိုမကျဟန်စွက်ဖက်သော စကားသံတစ်ရပ် မောင်မောင်နားမှာတိုးညှင်းစွာ ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

အမှောင်တွင်း၌ ကြီးမားသောအပူလှိုင်း ကာမမီးလောင်မြိုက်ခြင်းကို ခံစားနေကြသော ခင်မြင့်နှင့်မောင်မောင်တို့နှစ်ယောက် တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကြီး ဖက်တွယ်ရင်း လိုးနေကြပြန်သည်မှာ တဖြေးဖြေး အမြင့်ဆုံးအခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်သွားလေသည်။
"......ဟင့်....ဟင့်......အင့်.....အိုး...အိုး.....ရှီး....ကျွတ်.....ကျွတ်......"
"....စွတ်...စွတ်.....ဗျိ.....ဒုတ်...ဒုတ်....."
".....အား...အား....ကောင်း....ကောင်းလာပြီ......ဆောင့်....ဆောင့်....အင့်...
....ကိုလွင်......ခင်မြင့်.....ပြီး.....ပြီး......တော့မယ်......အား....ထွက်....ထွက်ကုန်ပြီ..."
ခင်မြင့် ...တရှီးရှီး.....တကျွတ်ကျွတ်ငြီးတွားပြီးနောက် မောင်မောင်၏နောက်ကျောကို တွဲဖက်ရမ်းခါရင်း......စောက်ခေါင်းအတွင်းမှသုတ်ရည်များ ပစ်ကနဲနေအောင် ပေါင်တွင်းကျောတွေတောင့်တင်း၍ ညှစ်ထုတ်ပစ်လိုက်ရင်းမှ ငြိမ်ကျသွားရလေသည်။
ထိုစဉ်မှာဘဲ မောင်မောင်ကလည်း စီးပိုင်ပိုင်ကြီးလိုး၍ကောင်းသောခင်မြင့်၏ စောက်ပတ်ညှစ်အားကြောင့်သူ့လီးထိပ်မှ သုတ်ရည်များကို ပန်းထုတ်ပစ်လိုက်ရင်းမှ ခင်မြင့်၏ကိုယ်ပေါ် သို့မှောက်ချပြီးဖင်ကိုဆတ်ကနဲ......ဆတ်ကနဲ..ညှောင့်ရင်းမှ အရသာထူးကို ခံစားရင်းမှိန်းကျသွားလေသည်။
နှစ်ယောက်သားတင်းကြပ်စွာဖက်တွယ်နမ်းရှိုက်အမောဖြေရင်းမှ ခဏအကြာမှာ မတိုးလွန်းမကျယ်လွန်းနှစ်ကိုယ်ကြားလေသံဖြင့် ခင်မြင့်၏နှုတ်ဖျားမှ မောလျတုံ့ရီလှိုက်ဖိုသံဖြင့်........

"....ဒီနေ့ညလိုအဖြစ်မျိုးကို တစ်သက်လုံးမေ့လို့ရနိုင်တော့မှာမဟုတ်တော့ဘူး.... မောင်မောင်......."

ဒိတ်ကနဲ ထိတ်လန့်အံ့ဩကာ ရုတ်ချည်းပင် သူမပေါ်မှ မှောက်လျှက်မှေးနေသော မောင်မောင် ခေါင်းနပန်းကြီးကာ ဆတ်ကနဲ ခေါင်းထောင်၍သူမ၏ကိုယ်လုံးလေးဘေး တစ်ဖက်ကို တတောင်ဖြင့်ထောက်၍အံ့ဩသောအမူအရာဖြင့် ခင်မြင့်အားကြည့်ရင်း....

".....နင်......နင်....ခင်...ခင်မြင့်....ငါ့ကို.....မှတ်....မှတ်မိသွား......."

"..အင်း.." အစကတော့....နင်မှန်းမသိဘူး....ငါ့စောက်ဖုတ်ကလေးထဲ....နင့်လီးကြီးဝင် သွားတော့ ငါ့ယောကျ်ားလီးက ဒီလောက်လည်းမကြီး ရှည်လည်းမရှည်တော့ ငါ့သံသယစိတ်ကို ကြီးထွားလာတယ်ဟ....ပြုတ်ကျလာတဲ့ ခြင်ထောင်ကို နင်ဖယ်ပစ်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ မှန်အိမ်ကအလင်းရောင်လေးနဲ့ပဲ ငါအားစိုက်ကြည့် လိုက်တော့ ငါ့ယောကျ်ားမဟုတ်ဘဲ နင်ဆိုတာ ငါသေသေချာချာကြီးသိလိုက်ရတယ်..."

"....ဒါဆိုလည်း....ခင်မြင့်ရယ်.....အဲဒီအချိန်ထဲက ရုန်းကန်ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပေါ့...."

"အင်း"....ခက်တော့ခက်သားဟ...မောင်မောင်ရ...မိန်းမသားဘာဝဆိုတာ ဒီလိုပါဘဲ ကြိုက်ချင်ကြိုက် မကြိုက်ချင်နေ ချစ်တာမချစ်တာ အသာထားစောက်ဖုတ်ထဲကို လီးဝင်သွားပြီဆိုရင်တော့ စောက်ပတ်ကလီးကိုမထွေးချင် မအံချင်ဘူးဖြစ်နေပြန်ရော.

...စောက်ဖုတ်က..လီးကြီးကို....ဖြစ်ညှစ်ဆုတ်ထားပြီး.....စောက်ပတ်ကွဲပြဲသည်အထိ အလိုးခံချင်ကြတော့တာပါဘဲဟာ....ဒါပေမဲ့......."

"...ဘာဒါပေမဲ့လည်း..." ခင်မြင့်ရဲ့ မိန်းမဘာဝဒသာနကို တမေ့တမောနားစိုက်ထောင် ရင်းမှ ခင်မြင့်ရဲ့နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို ပွတ်သပ်ဆုပ်ကိုင်ရင်း ပြန်လည်မေးခွန်းထုတ်လိုက်မိသည်။

"ဒါပေမဲ့ဆိုတာ မိန်းမတိုင်းတော့မဟုတ်ဘူး....မောင်မောင်....ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့.... နင်နဲ့ငါတို့နှစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့တဲ့အခြေအနေနဲ့ အချိန်ကလည်း နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အားပေးအုံးမှ ကဲပါလေ...ဒါတွေပြောနေလို့ဆုံးမှာမဟုတ်တော့ဘူး.....နောက်တခါလုပ်မှာဖြင့် လုပ်တော့ဟာ.....နင့်အသပ်အနယ်....အရှိုက်တွေက ငါ့စိတ်တွေကို မူမမှန်အောင် ဖြစ်နေကုန်ပြီ.....နောက်ပြီးငါ့ယောကျ်ားပြန်လာရင်လည်း ပြဿနာ......"

"....နင့်....ယောကျ်ားသန်းလွင်....ကင်းတဲမှာဖဲရိုက်နေပြီဟ.....ဖဲချပ်ကိုင်နေရရင် မနက်လင်းအောင်ထိုင်ရာကမထစတမ်းဆိုတဲ့...အစားထဲကဘဲဆိုတာ နင်လည်းသိသား နဲ့ဟာ...ဒီကောင်...မနက်မိုးထိန်ထိန်လင်းမှ ပြန်လာမယ်ဆိုတာ...သေချာပေါက်ဘဲ....."

".....အင်း...ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ်ဟ....မောင်မောင်ရ....သူက....သူ့အဖေအတိုင်းဘဲ.. ဖဲဆိုအသေရိုက်တာ......အိုးပစ်အိမ်ပစ်...ခုလည်းကြည့်လေ....သူ့မယားကို ဒို့ပြင်လူ တက်လိုးနေပြီ....ငါတခုတော့ တောင်းပန်ပါရစေဟာ......"

"...ဘာကိုလည်း.....ခင်မြင့်....."

"....အခုညဖြစ်တဲ့ကိစ္စကို လူမသိပါစေနဲ့ဟာ....နောက်ပြီးငါ့ကိုလည်း အထင်မသေးပါ နဲ့လို့....."

"...အော်...ဒါက.....စိတ်ချစမ်းပါ....ခင်မြင့်ရာ....ဒါမျိုးကလူသိလို့ဖြစ်တာမှမဟုတ်တာ..

….နင့်ကိုလည်း ငါအထင်မသေးပါဘူးဟာ….အရင်ထဲက နင့်ကိုငါချစ်ခဲ့တာဟ…အခုမှ”

“…..ကဲပါဟယ်…..စကားတွေပြောမနေပါနဲ့တော့…..ငါ…ငါ….မနေနိုင်တော့ပြန်ဘူးဟ…

….လိုးမှာဖြင့်….လိုးလိုက်စမ်းပါဟာ…..”

“….အေး……ငါကလည်း….လိုးဖို့အသင့်ဘဲ…..ဒီတစ်ခါတမျိုးပြောင်းလိုးမယ်….နင်

လေးဘက်ကုန်းပေးဟာ……”

မောင်မောင်ရဲ့စကားအဆုံးမှာတော့…..လီးကိုဖွဖွရွရွကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်နေတဲ့ ခင်မြင့်.. လူးလဲထကာ ကုတင်ပေါ်၌ လေးဘက်ကုန်းပေးလိုက်၏။သူမ၏ကြီးမားပြည့်ဖြိုးလှတဲ့ နို့နှစ်လုံးဟာ ရမ်းခါ၍နေသည်။မောင်မောင်သူမရဲ့ခါးပေါ် ကိုလက်နဲ့ဖိလိုက်တော့ ခါးလေးကော့ ဖင်လေးအောက်ပြစ်သွားကာ အရည်များဖြင့်စိုရွှဲနေသောစောက်ဖုတ်ကြီး ဟာ လက်တစ်ဆုပ်စာမျှပြူးပြူးကြီးနောက်သို့ပြူးထွက်လာသည်ကို မီးရောင်ဖြင့် ဝိုးတဝါးမြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

မောင်မောင်ဒူးထောက်ထိုင်နေရာမှ ခင်မြင့်၏ဖင်စုံကြီးရဲ့နောက်ကနေ မြင်းထိုင် အနေအထား မကုန်းမကွဖြင့် နေရာယူပြင်ဆင်လိုက်၏။သူ၏ကြီးမားရည်လျားနေတဲ့ လီးကြီးကိုအရင်းမှကိုင်ကာ အကွဲကြောင်းလေးအထက်အောက် ဘယ်ညာကို လီးထိပ်ဖြင့်လူးလို့မွှပွတ်သပ်ဆွဲယူလိုက်၏။

“….အ….အင့်……ကျွတ်…ကျွတ်….ဒုက္ခပါဘဲ…လုပ်မှာသာလုပ်စမ်းပါဟာ…

နင်အဲသလိုကြီး မထိတထိမလုပ်စမ်းပါနဲ့…ငါ …မနေတတ်ဘူးဟ……”

သက်တူရွယ်တူ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေမို့ ရဲတင်းပွင့်လင်းစွာ ခင်မြင့်ပြောဆိုလိုက်သည်နှင့် မောင်မောင်ကလည်း လီးကြီးကိုသူမ၏စောက်ခေါင်းဝတွင် တေ့ထောက်၍ သေးကျင်နေသည့်ခင်မြင့်၏ခါးလေးကို စုံကိုင်စွဲကာ မဟားတယားဖိသွင်းလိုက်သည်။ ပြီးချက်ဆောင့်ချက်မှန်မှန်လေးဖြင့် လိုးဆောင့်နေပြန်ရာ ခင်မြင့်မှာအသဲစွဲအောင် ကောင်းနေသမို့ စောက်ခေါင်းထဲက သုတ်ရည်များ အဆမတန်ပန်းထုတ်လိုက်မိရပြန်သည်။

လီးကြီးကလည်း ခပ်သွက်သွက်လေးဆောင့်လိုးနေရာ တဘွတ်ဘွတ်အသံများ မြည်ဟီးရရှာ၏။

‘…ဟိတ်…အသံတွေသိပ်မမြည်စေနဲ့…ဟ…..”

“….ထိန်းတော့…ထိန်းလုပ်တာဘဲဟ……နင့်စောက်ဖုတ်က…အရည်တွေတအားထွက်တာကိုး…..”

စကားကိုအပြန်အလှန်ပြောဆိုနေရင်းမှ မောင်မောင်သည်တွဲလဲကျရမ်းခါနေတဲ့ ခင်မြင့်ရဲ့နို့နှစ်လုံးကိုစုံကိုင်စွဲယူဖြစ်ညှစ်ဆုပ်ချေလိုက်၏။

“….အား….ဟင်း…ဟင်း……အား…..တမျိုးကြီးဘဲ…..မောင်မောင်……ငါ….အားမရဘူး.

….ဆောင့်…ဟာ….နာနာလေး…..”

မောင်မောင်ကလည်း ဖိုးကျိုင်းတုန်ဖြစ်သွားခါ ဆွဲကိုင်ဆုတ်ချေနေတဲ့နို့ကြီးနှစ်လုံးကို လွှတ်လိုက်ပြီး သူမရဲ့ပခုံးနှစ်ဖက်ကို လက်များဖြင့်ဆွဲကိုင်အားပြုပြီး အသားကုန်ပစ်ပစ် ဆောင့်ပါလေပြီ……

“…..အင့်…..အင့်……စွတ်…..စွတ်…..ဘွတ်…..ဘွတ်…..အင့်…ဟီး…

….ကျွတ်…..ကျွတ်…..ဖြစ်…..ဖြစ်……ဘူ…ဘွတ်……..”

ဒုတိယအချီမို့ စောက်ခေါင်းကလည်း ကျပ်အရည်တွေကလည်း ရွှမ်းစိုနေသည်မှာ လေအဝင်များပြီးလီးကြီးကိုဆွဲနှုတ်လိုက်တိုင်း အီးပေါက်သံကဲ့သို့ လေသံများထွက်ပေါ် လာသည်။

လိုးနေကျ သန်းလွင်၏လီးမဟုတ်ဘဲ…..တစိမ်းလီးတချောင်းအဝင်ခံရပြီမို့

အသစ်အဆန်းတမျိုးလိုပင်....အီ...ဆိမ့်အောင်ကောင်းသွားရသူကတော့ ခင်မြင့်ပင် ဖြစ်၏။
ခေါင်းအုံးပေါ် ခေါင်းစိုက်အားပြုပြီး လက်နောက်ပြန်ဖြင့် မမှီမကမ်းမောင်မောင်ရဲ့ပေါင် တွေကို ဆွဲကိုင်အားပြုဖိကပ်သလို သူမ၏ဖင်ကြီးကိုလည်း နောက်သို့ကော့ကော့ပေးခါ အလိုးခံလိုက်မိလေသည်။
"....ပြွတ်....ပြွတ်......စွတ်.....စွတ်....ပြွတ်.....ပြစ်......"
ဆောင့်ချက်တိုင်းမှာ အားပါပြီးပြင်းထန်လွန်းလှသည်။
ခင်မြင့်ဖင်ကြီးနှစ်လုံးမှာ လှိုင်းထ၍တုံတုံသွားသလို နို့ကြီးနှစ်လုံးကလည်း ဘယ်ညာရမ်းခါ၍ပင် နေ၏။နှစ်ဦးစလုံးကာမအထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်လာကြပြီး အသက်ရှူသံများပြင်းထန်နေ၏။...မောင်မောင်ကလည်း သူမ၏တင်ပဆုံကို လက်ဖြင့် တဖျန်းဖျန်းရိုက်ကာ အားမာန်အပြည့်ဖြင့် လိုးဆောင့်နေလေ၏။
"...ပြစ်....ပြစ်.....စွတ်....စွတ်......ဘွတ်.....အ...အား...အ.....အ......ဟင်းဟင်း...."
ခင်မြင့် မျက်တောင်လေးများ မှေးစင်းသွားပြီး သူမ၏စောက်ခေါင်းအတွင်းမှ သုတ်ရည်များကိုပြစ်ကနဲပန်းထုတ်ရင်း ငြိမ်သက်သွားသည်နှင့်မရှေးမနှောင်းမှာပင် လေးငါးဆယ်ချက်ဖိဆောင့်လိုးလိုက်ရင်းမှ မောင်မောင်တင်ပါးများ ခွက်ဝင်သွားအောင် လီးထိပ်မှသုတ်ရည်များကို ခင်မြင့်၏စောက်ခေါင်းကျဉ်းလေးထဲကို ပန်းထုတ်လိုက်ရင်းမှပင်.....နှစ်ဦးသားကုတင်ပေါ် မှောက်ရက်အနေအထားဖြင့် မိန်းမော၍ သွားလေတော့သည်။
".....ဟော့ကောင်.....မောင်မောင်....."
"...ဟာ....ကိုထွန်းလွင်..."
အိမ်ထဲမှ ခေါင်းစုတ်ဖွားနှင့်ထွက်လာသော မောင်မောင်အားအသံများကပ်၍ ခေါ် လိုက်သော ထွန်းလွင်၏စကားသံကြောင့် အလန့်တကြားခေါင်းမော့၍ တုံ့ပြန်ထူးလိုက်ရမိသည်။
"....ညော်တွေများနေပြီ ထင်တယ်...."
"...ဗျာ....ဘာ...ညော်မိရမှာလဲ....."
".....စောက်ဖုတ်ညော်....စောက်ဖုတ်....."
"....ခင်များကတော့ လုပ်ပြီ.....မဟုတ်ကဟုတ်က......"
".......ငါသိပါတယ်....မောင်မောင်ရာ.....မနေ့ညက တညလုံး....ငါ့ညီမခင်မြင့်နဲ့ မင်းတညလုံးဖိုက်ကြတာ....."
".....အိုး....ခင်...ခင်....ခင်များ...."
မောင်မောင်...ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာနောက်သို့ခြေတလှမ်းဆုတ်လိုက်မိရင်းမှ...စကားကို ထစ်ငေါ့စွာပြောဆိုရေရွတ်လိုက်မိရသည်။
"....မကြောက်ပါနဲ့...မောင်မောင်ရာ.....မင်းကိုငါဘာမှမလုပ်ပါဘူး.....စိတ်ချနေစမ်းပါ..."
"....အင်း.....တော်ပါသေးရဲ့ဗျာ....နို့မို့ဆို....ခင်များရဲ့ပွဲသိမ်းလက်သီးချက်မိလောက်ပြီ မှတ်တာ....."
".....မိန်းမနဲ့ယောကျာ်းဆိုတာ ထိမိရင်မီးပွင့်တယ်ဆိုတာ ဓမ္မတာပါဘဲကွာ...သူလည်း စောက်ဖုတ်ထဲလီးဝင်သွားပြီးဆိုတော့...အင်း....ငါကတော့ ပြဿနာမရှာပါဘူးကွာ... ...မင်း သန်းလွင်ကိုတော့ ဂရုစိုက်ကွာ....တော်ကြာ မယားထိ ဓားကြည့်ဆိုတာ ဖြစ်နေဦးမယ်...."
".....ဟုတ်ကဲ့...ပါ....ကိုထွန်းလွင်...ရာ....."

ပြီးပါပြီ။